

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.801 van 8 maart 2001
in de zaak A. 95.254/VII-22.735.**

In zake : de b.v.b.a. TALIS,
gevestigd te BRUSSEL,
Bergensesteenweg 814 B,

tegen :

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. TALIS op 5 september 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 20 juli 2000 van de Brusselse hoofdstedelijke regering waarbij haar beroep tegen de stilzwijgende beslissing van het milieucollege betreffende een milieuvergunningsaanvraag klasse II voor de uitbreiding van een lunapark gelegen aan de Bergensesteenweg 814 B te Anderlecht, onontvankelijk wordt verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 november 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 december 2000;

Gelet op de beslissing van 30 november 2000 waarbij de behandeling van de zaak wordt uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 11 januari 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. RONSE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat A. OTTATI die, loco advocaat M. de BORMAN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoekende partij aanvoert :

"Verschillende elementen kunnen het ontstaan van risico van een moeilijk en ernstig nadeel bewijzen.

Vooreerst vormt de uitbating van een lunapark te Anderlecht de enige activiteit van verzoekster. Haar voortbestaan wordt dus door de weigering van de uitbreiding van de inrichting precair. Als startende onderneming is het eerste jaar uiteraard van levensbelang; de inrichtingskosten van een aangename speelzaal bedroegen miljoenen BEF en die kosten is verzoekster nog niet te boven (zie bijlage 4). De eerste exploitatie verliep erg kleinschalig.

Bij de start van de exploitatie leek een aantal van 20 automaten voldoende te zijn om een rendabele exploitatie te verzekeren. Nu is het echter zo (dat) in de loop van 1999 het aantal lunaparken in de streek, en vooral de diversiteit en het aantal automaten per lunapark in het algemeen fors zijn gestegen. Voor verzoekster betekent dit concreet : haar directe concurrentie in het Brusselse en omgeving verkreeg vergunningen om het aantal automaten sterk te verhogen, bvb. te Brussel, Elsene, Waterloo, Grimbergen enz. Bijvoorbeeld te Grimbergen verhoogde het aantal automaten in een concurrerende zaak in 1999-2000 van 20 naar 40, vervolgens naar 90 en zelfs naar 135 speelautomaten.

Deze verhogingen zijn vooral te wijten aan de grotere diversiteit van de machines die wordt aangeboden aan het cliënteel. De sector van de lunaparken is in 1999-2000 zeer snel en heftig geëvolueerd (zie bijlage 3). Rechtstreeks geconfronteerd met deze lunaparken welke grotere diversiteit aanboden, aarzelde de verzoekster niet om, in het belang van haar statutair doel en haar gezondheid, de uitbreiding aan te vragen die noodzakelijk was en nu nog steeds is om haar zaak in stand te houden, namelijk van 20 naar 40 automaten op 28 oktober 1999.

Na weigering door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Anderlecht, richtte verzoekster zich tot het Milieucollege en dan tot de tegenpartij.

Daarenboven en wegens de uitbreiding van haar activiteiten, nam verzoekster nieuwe personeelsleden in vaste voltijdse dienst aan bovenop haar personeelsbestand. Het is nu precies die uitbreiding die de gemeentelijke overheid ertoe geïnspireerd heeft de exploitatie van verzoekster te willen tenietdoen, daar zij om diverse ongegronde en niet bewezen redenen tegen haar lunapark is gekant.

Het risico van een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel bestaat en is bewezen daar de concurrentiële positie van verzoekster zwaar wordt verzwakt, gezien zij wordt belemmerd in haar evolutie welke eigen is aan de sector. Deze verzwakking vertaalt zich in financiële verliezen doordat de vaste kosten hoog zijn, en de variabele opbrengsten per automaat door de scherpere concurrentie en het

grotere en meer diverse aanbod bij de concurrentie dalen. Dit nadeel is onherstelbaar, gezien, wegens haar nu reeds zwakke financiële toestand, bij weigering van de uitbreiding de concurrentiële positie onhoudbaar zal worden, en de verzoekster failliet dreigt te gaan";

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota onder meer antwoordt :

"De concurrentie zou haar verplichten om een grotere diversiteit van machines aan het cliënteel aan te bieden.

Dit argument lijkt tegengesproken door de lijst van 40 machines die bij het verzoek is gevoegd.

Wanneer men deze lijst van dichterbij bekijkt, stelt men vast dat de 40 machines in feite onder te brengen zijn in zes groepen, zijnde :

1. Elektronische paardenrennen (nummers 1, 6 en 7 op de lijst),
2. Teerlingspel (nummers 2, 3 en 5 op de lijst),
3. Elektronisch kaartspel (nummers 4 en 8 op de lijst),
4. Elektronisch combinatiespel (nummer 9 op de lijst),
5. Type kans- en combinatiespel (nummers 10 tot 39 op de lijst),
6. Type Touchscreen amusementspel (nummer 40 op de lijst).

Deze zes groepen kunnen evengoed verdeeld worden tussen 20 apparaten zodat de noodzaak om over te stappen naar 40 niet wordt bewezen of minstens niet verbonden is aan de diversiteit der spelen.

Verzoekster zou nieuwe personeelsleden in vaste voltijdse dienst aanwerven

Van twee zaken een :

- ofwel is die aanwerving beoogd om de nog niet vergunde 40 apparaten tijdens een groter aantal openingsuren te bedienen, en dan is zij voorbarig vermits de vergunning geweigerd is : in dit geval heeft bvba TALIS zelf het risico gelopen om meer personeel aan te werven zonder zeker te zijn de gevraagde vergunning te bekomen en heeft zij een fout gepleegd in het belijden van haar bedrijf,
- ofwel heeft het hoger aantal personeelsleden niets te maken met de geplande uitbreiding der activiteiten maar is enkel bedoeld om de huidige vraag van de cliënteel te kunnen beantwoorden zodat er geen causaal verband bestaat tussen de bestreden beslissing en het door verzoekster ingeroepen nadeel.

Verzwakking van de concurrentiële positie van verzoekster

Zoals hoger gesteld, kunnen de beweerde financiële moeilijkheden van verzoekster te wijten zijn aan een te hoog personeelsbestand eerder dan aan een verzwakking van haar concurrentiële positie";

Overwegende dat de bestreden beslissing aan de verzoekende partij de vergunning weigert om het aantal speelautomaten in haar inrichting van twintig op veertig te brengen; dat de uiteenzetting van de verzoekende partij, afgezet tegen de repliek van de verwerende partij, niet overtuigt ; dat het aangevoerde nadeel in wezen een puur financieel nadeel is waarvan niet is aangetoond dat het moeilijk te herstellen is en dat bovendien -wat de aangevoerde personeelskosten betreft- niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, doch uit het te voortvarend handelen van de verzoekende partij; dat aan de tweede schorsingsvoorwaarde dus niet is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op acht maart tweeduizend en een, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.